

Mål T-217/03 R

Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Betalning av böter — Bankgaranti —
Fumus boni juris — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning —
Partiellt och villkorat uppskov”

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 januari 2004 . . . II - 243

Sammanfattning av beslutet

1. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Fumus boni juris — Krav på skyndsamhet — Kumulativ karaktär — Avvägning mellan samtliga berörda intressen*
(Artiklarna 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel.104.2)

2. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Villkor för bifall — Fumus boni juris — Förstainstansrättens behörighet — Fastställande av de villkor som skall vara uppfyllda för att, vid beräkning av det maximibelopp som skall gälla när det bötesbelopp som ådömts en företagssammanslutning för överträdelse av konkurrensreglerna fastställs, kunna beakta den omsättning som redovisats av sammanslutningens medlemmar — Omfattas inte*
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2; rådets förordning nr 17, artikel 15.2)
 3. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställighet av skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att bötesbeloppet inte skall drivas in omedelbart — Villkor för bifall — Särskilda omständigheter*
(Artikel 242 EG)
 4. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställighet av skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att bötesbeloppet inte skall drivas in omedelbart — Villkor — Allvarlig och irreparabel skada — Företagssammanslutning — Beaktande av medlemmarnas finansiella ställning — Villkor — Sammanblandning av sammanslutningens och medlemmarnas objektiva intressen*
(Artikel 242 EG)
 5. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Uppskov med verkställighet av skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att böter som ålagts för överträdelse av konkurrensreglerna inte skall drivas in omedelbart — Avvägning mellan samtliga berörda intressen*
(Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)
 6. *Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställigheten — Interimistiska åtgärder — Ändring eller upphävande — Villkor — Ändrade förhållanden — Begrepp*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 108)
-
1. I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att sökanden i en ansökan om interimistiska åtgärder skall ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Nämnade villkor är kumulativa, vilket innebär att en ansökan om uppskov med verkställigheten skall avslås om ett av villkoren inte är uppfyllt. Domstolen skall även i förekommande fall göra en avvägning mellan berörda intressen.

(se punkt 13)

2. Fastställandet av vilka villkor som skall vara uppfyllda för att, när det gäller böter som ådömts en företagssammanslutning för överträdelse av konkurrensreglerna, kunna beakta den omsättning som redovisats av dess medlemmar vid beräkningen av det maximibelopp på 10 procent som föreskrivs i artikel 15.2 i förordning nr 17 kräver en grundlig utredning och bedömning som skall ske när målet prövas i sak.

omöjligt för denne att ställa denna garanti.

(se punkterna 69 och 70)

(se punkt 59)

3. En ansökan om uppskov med verkställigheten av skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att ett bötesbelopp inte omedelbart skall drivas in kan endast beviljas under särskilda omständigheter. I domstolens och förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs nämligen uttryckligen en möjlighet att kräva att finansiell säkerhet ställs i interimistiska förfaranden, och detta utgör ett allmänt och rimligt tillvägagångssätt från kommissionens sida.
4. Rätten som skall pröva en begäran om uppskov med verkställighet av skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att inte omedelbart driva in ett bötesbelopp som ådömts en företagssammanslutning skall bedöma skadan för denna sammanslutning med beaktande av medlemmarnas ekonomiska ställning, när sammanslutningens objektiva intressen inte är fristående i förhållande till de anslutna företagens intressen. Interna regler som gör det möjligt för sammanslutningen att agera med bindande verkan för sina medlemmar kan beaktas vid en bedömning av hur pass fristående sammanslutningens objektiva intressen är i förhållande till medlemmarnas intressen. En sammanblandning av sammanslutningens och dess medlemmars objektiva intressen kan emellertid bero på andra omständigheter som är oberoende av förekomsten eller avsaknaden av sådana regler.

Sådana särskilda omständigheter kan i princip anses föreligga när den part som ansöker om undantag från skyldigheten att ställa den begärda bankgarantin bevisar att det objektivt sett är

(se punkterna 77 och 80)

5. När rätten fastställer villkoren för uppskov med verkställighet av den skyldighet som ålagts en företagssammanslutning att ställa en bankgaranti för att undvika omedelbar indrivning av böter som ådömts för överträdelse av konkurrensreglerna, skall den göra en avvägning mellan sammanslutningens intresse av att undvika en omedelbar indrivning av böterna till följd av att den inte kan ställa någon bankgaranti och gemenskapens ekonomiska intresse av att kunna driva in bötesbeloppet samt, mer generellt, det allmänna intresset av att säkerställa de gemenskapsrättsliga konkurrensreglernas effektivitet och den avskräckande verkan av de böter som åläggs av kommissionen.
6. Förstainstansrätten kan enligt artikel 108 i förstainstansrättens rättegångsregler när som helst ändra eller upphäva ett beslut om interimistiska åtgärder med hänsyn till ändrade förhållanden. Med "ändrade förhållanden" avser förstainstansrätten särskilt faktiska omständigheter som kan ändra förstainstansrättens bedömning. Vidare är denna möjlighet ett uttryck för att de interimistiska åtgärder som förstainstansrätten beviljar i grunden är provisoriska till sin beskaffenhet i gemenskapsrätten.

(se punkt 92)

(se punkt 97)